

خبر

صندوق مهر امام رضا برای تسهیل ازدواج کافی نیست

گروه اقتصادی : مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی اعلام کرد صندوق مهر امام رضا (ع) هر چند به نوعی بخشی از قانون تسهیل ازدواج جوانان را اجرا می‌کند، ولی برای اجرای این قانون ناکافی به نظر می‌رسد. به گزارش دفتر اطلاع‌رسانی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات فرهنگی این مرکز در پاسخ به درخواست احمد توکلی نماینده تهران ضمن بررسی عملکرد صندوق مهر امام رضا (ع) و همچنین آمارهای ازدواج و طلاق در کشور تصریح کرد: در قانون تسهیل ازدواج جوانان راهکارهای عملی برای رفع مشکل ازدواج، مسکن و حمایت از زوج‌های بیگار پیش‌بینی شده است و ایجاد صندوق مهر امام رضا (ع) نیز هر چند به نوعی بخشی از قانون تسهیل ازدواج جوانان را اجرا می‌کند ولی ناکافی به نظر می‌رسد، چرا که در مواد ۲، ۳ و ۴ بند الف و ب و مواد ۹ و ۷ قانون مزبور مشقوق‌ها، حمایت‌ها و راهکارهای قابل اجرایی پیش‌بینی شده‌اند. این گزارش اعطای وام یک میلیون تومانی را برای حل مشکلات ازدواج جوانان کافی ندانست و افزود: اولاً میزان وام پرداختی نسبت به نرخ تورم ۱۳/۶ درصدی در سال ۱۳۸۵ مبلغ ناچیزی است و ثانیاً برای حل مساله ازدواج جوانان باید علاوه بر اعطای وام به ابعاد مختلف و پیچیده فرهنگی – اجتماعی نیز توجه شود و با عنایت به جامع بودن قانون تسهیل ازدواج جوانان اجرای آن از سوی دولت واجد ضرورت و اهمیت زیادی به نظر می‌رسد. مرکز پژوهش‌ها در ادامه با اشاره به عملکرد صندوق مهر امام رضا در بخش اشتغال‌زایی از محل دو صندوق «حمایت از فرصت‌های شغلی» و «توسعه اشتغال روستایی» اضافه کرد: در دو مجموعی ۳۳ هزار و ۲۲۹ شغل از طریق تسهیلات این صندوق ایجاد شده که ۱۲ هزار و ۳۵۲ مورد آن مربوط به افراد بالای ۳۰ سال بوده است. مرکز پژوهش‌ها سپس یکی از مولفه‌های – تعیین کننده – ازدواج را اشتغال ذکر کرد و خاطرنشان کرد که به جای تسهیل ازدواج باید اشتغال‌زایی را تقویت کرد زیرا اشتغال باعث ایجاد درآمد در جامعه می‌شود و زمینه رفاه و آسایش را فراهم می‌کند و از این رو فرد برای تشکیل زندگی توجیه قابل قبولی به دست می‌آورد.

توزیع ۳۵ درصد از یارانه‌های کالاهای اساسی در قالب بن خرید کالا

ایستنا: وزیر رفاه و تامین اجتماعی گفت: اسمال قدرت جذب یک میلیون نفر از افرادی که در سه سال گذشته پشت نوبت تحت پوشش قرار گرفتن کمیته امداد بودند، وجود دارد. عبدالرضا مصری با بیان مطلب فوق تصریح کرد: سال‌ها است تنها بحث هدفمند کردن یارانه‌ها مطرح می‌شود اما خوشبختانه اسمال هدفمند کردن یارانه‌ها به طور عملی مطرح است. وی افزود: قرار است اسمال یک‌هزار میلیارد تومان یارانه هدفمند شود که درصدی از آن به بخش بیمه اجتماعی گروه‌های کم درآمد، بخشی برای بیمه بیکاری و مقداری نیز برای یارانه کالاهای اساسی در نظر گرفته شده است. وزیر رفاه در ادامه تصریح کرد: ۳۵ درصد از یارانه‌های کالاهای اساسی اسمال فقط در قالب بن خرید کالا از سوی دو نهاد کمیته امداد و بهزیستی بین ۹ میلیون نفر از افراد جامعه توزیع می‌شود. وی در ادامه با اشاره به اینکه یارانه‌هایی که قبلاً به صورت بی‌هدف هزینه می‌شد امروز در موارد یاد شده به صورت هدفمند توزیع می‌شود، گفت: جمعیت هدف مورد شناسایی قرار گرفته است. مصری با بیان اینکه اگر منابع بیشتری در اختیار این وزارتخانه قرار گیرد از افراد بیشتری کمک خواهیم کرد، گفت: جمعیت هدف نیازمند یارانه کشور مدام در حال تغییر است، چرا که شاخصه‌های درآمد مدام تغییر می‌کند.

کاهش تعرفه و تغییر اسانسانمه مخابرات

فارس: رئیس هیات‌مدیره شرکت مخابرات ایران در گفت‌وگوی تفصیلی خود جزئیات این نامه MMS، اسانسانمه مخابرات، حق لیسانس از اپراتور اول و سایر موارد را توضیح داده است که در ذیل می‌آید: وفا غفاریان در مورد حق پروانه اپراتور اول تلقن همراه، گفت: پروانه اپراتور اول دارای چندین نکته اساسی است. پروانه اپراتور اول روند معمول سایر اپراتورها از جمله برگزاری مزایده، تحویل اسناد و غیره را نداشته است. در جلسه‌یی که با حضور وزیر ارتباطات برگزار شد، اصول حاکم بر پروانه و پیش‌نویس آن، مورد موافقت دو طرف شرکت مخابرات ایران و سازمان تنظیم مقررات قرار گرفت. وی ادامه داد: برای حق لیسانس نیز چندین راهکار و سناریو وجود دارد. اولین سناریو که سازمان خصوصی‌سازی نیز به آن معتقد است، عدم پرداخت حق پروانه یا پرداخت حق لیسانس به نرخ روز آغاز فعالیت اپراتور است، چون طی مدت فعالیت اپراتور اول این اپراتور مالیات، هزینه و غیره پرداخت کرده است. غفاریان افزود: یکی دیگر از سناریو‌ها برای حق پروانه اپراتور اول، پرداخت حق لیسانس از زمان فعلی به بعد است.

رئیس هیات‌مدیره شرکت مخابرات ایران در مورد عرضه سهام ۳۴ شرکت مخابراتی در قالب شرکت مخابرات ایران در بورس نیز اظهار داشت: هم‌اکنون صورت‌های مالی حسابرسی شده ۳۴ شرکت مخابراتی در حال جمع‌آوری است، وقتی این صورت‌های مالی حسابرسی شده جمع‌آوری شد، صورت‌های تطبیقی تنظیم و به سازمان خصوصی‌سازی ارایه می‌شود. وی ادامه داد: در مهرماه سال جاری این صورت‌ها به سازمان خصوصی‌سازی عرضه خواهد شد و از آن پس وارد مرحله کشف قیمت سهام مخابرات خواهیم شد.

از هنگامی که بنجامین سیبور راوتری در شهر یورک انگلستان به محاسبه خط فقر و اندازه‌گیری فقر مبادرت ورزید حدود یک قرن می‌گذرد. طی این مدت تعاریف مختلفی از فقر و خط فقر و نیز سیاست‌های معطوف به فقر توسط نظریه‌پردازان علوم انسانی به‌خصوص اقتصاد مطرح شده است، اما عمده رویکردهای مختلف به فقر از جمله رویکردهایی هستند که می‌بایست آنها را رویکردهای «درآمدمحور» نامید. مبدا تحلیل‌ها، تعاریف و سیاست‌ها در این دیدگاه‌ها بر عنصری به نام «درآمد» تکیه دارد و فقر مورد مطالعه از نوعی است که عنوان «فقر درآمدی» به خود گرفته است.

اگر فقر را ناشی از کمبود درآمد بدانیم بدیهی است که معیار ما از خط فقر برآورد سطحی از درآمد خواهد بود که در آن سطح کمبود موردنظر وجود ندارد و چاره کار را نیز در اعمال سیاست‌هایی خواهیم دید که درآمد مجددی را به فقرا تزریق می‌کند. این درآمد مجدده ممکن است از طریق اعمال سیاست‌های مختلف حمایتی همچون دادن یارانه و سهمیه بندی و نیز سیاست‌های تثبیت قیمتی صورت بگیرد.

اما در سال‌های اخیر تفکر درباره فقر دچار تحولات شگرفی شده است. پروفیسور آمارتیا سن از جمله اولین کسانی بود که به این نحوه تفکر درباره فقر و تحلیل‌ها، اندازه‌گیری‌ها و سیاست‌های مرتبط با آن اعتقاد کرد. وی در ابتدا با انتشار مقاله معروف خود به نام «کالا‌ها و قابلیت‌ها» که بعدها به صورت کتاب منتشر شد استدلال

کرد، از آنجا که نیازهای انسان‌ها متفاوت است صرف داشتن یا نداشتن کالا (که از داشتن یا نداشتن درآمد ناشی می‌شود) در ارزیابی مزیت و موقعیت افراد نسبت به یکدیگر کافی نیست و افراد با داشتن کالا‌های یکسان ممکن است مطلوبیت و رضایت یکسانی نداشته باشند. مدخل بحث سن به موضوع فقر از نظر ارزش کالا‌ها برای افراد، به این نکته اشاره می‌کند که صرف داشتن درآمد الزاماً قادر به رفع نیازهای افراد نخواهد بود، زیرا فرد از کمبودهای دیگری رنج می‌برد که از جنس درآمد نیست. دوجرخه برای کسی

که دوجرخه سواری بلد نیست و کتاب برای فرد بی‌سواد مطلوبیت و کارکردی به‌همراه ندارد. مفهوم «فقر قابلیت» از همین استدلال متولد می‌شود، بدین معنی که اگر قابلیت‌های فردی وجود نداشته باشد، نمی‌توان به کمک درآمد به سطح رضایت موردنظر دست یافت. ضعف قابلیت‌های انسانی موجب می‌شود که همیشه درآمد به کارکرد مناسب تبدیل نشود. بنا به این استدلال فقیر کسی آن دارد – همچنین کشادسوزی – رها کرده و به کسی است که توانایی خروج از وضعیت فقر را ندارد و فقر به معنی محرومیت از قابلیت است نه محرومیت از درآمد. قابلیت‌هایی چون سواد، آموزش و مهارت‌های فردی، سلامتی و فضای باز سیاسی در خروج از فقر نقش محوری دارند.

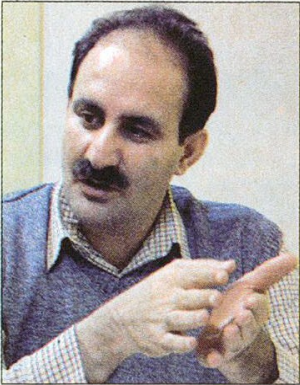
در رویکرد درآمدی به فقر می‌بایست همواره حمایت

تحلیلی از رابطه فقر و قابلیت های فردی

پشت میله های زندان فقر

وحید محمودی*

کرد، از آنجا که نیازهای انسان‌ها متفاوت است صرف داشتن یا نداشتن کالا (که از داشتن یا نداشتن درآمد ناشی می‌شود) در ارزیابی مزیت و

شود، اما دلایل چندی وجود دارد که ثابت می‌کند اثر درآمد بر قابلیت همیشگی، کامل و قطعی نیست بلکه محتمل و مشروط است. اول آنکه به دلایل غیراقتصادی رشد درآمدها ممکن است به قابلیت‌های پایه تبدیل نشود. سوء تغذیه از مصادیق فقر است، اما افزایش درآمد خانوار ممکن است به دلایلی چون فرهنگ مصرفی، دانش تغذیه‌ی و تبعیض‌های جنسیتی درون خانوار موجب از بین رفتن کامل سوء تغذیه نشود.

دوم آنکه قابلیت‌ها نسبت به درآمد بیشتر در معرض

تهدید است. وقوع یک حادثه طبیعی، بیماری خاص و

برخی قیود اجتماعی می‌تواند بر قابلیت‌های فردی و نیز سقوط فرد یا خانوار به دامان فقر تاثیر بگذارد.

سوم آنکه تاثیر درآمد بر قابلیت بسته به محیط و

شرایط خانوار مختلف است. درآمد یکسان برای دو خانواری که یکی از آنها به اهمیت آموزش فرزندان پی برده است به گونه‌یی متفاوت تخصیص داده می‌شود. بنابراین تعریف فقر و اندازه‌گیری آن و سیاست‌های فقرزدایی از منظر رویکرد قابلیت متفاوت با رویکردهای رایج به موضوع فقر است. مطالعات سال‌های اخیر بانک جهانی نشان می‌دهد که فقر دو رویه دارد. یکی فقدان درآمد یا درآمد اندک و دیگری هراس از دست دادن همین موقعیت ضعیف اقتصادی. یعنی فقرا هم از کمبود درآمد رنج می‌برند و هم اینکه همواره در هراس از آینده زندگی می‌کنند. برخورداری از قابلیت‌های پایه ضمن آنکه امکان خروج از وضعیت فقر را فراهم می‌کند، ابزاری است که ترس از آینده را نیز بی‌معنا می‌سازد. پرنده‌یی که بال و پر دارد از نشستن بر شاخه‌های بسیار نازک درختان نیز هراس نخواهد داشت.

سیاست‌های معطوف به فقر باید مبتنی بر تفکری درباره فقر باشد که علت فقر را تنها کمبود درآمد نشمارد و ریشه‌های فقر درآمدی را که همان فقر قابلیتی است مورد توجه قرار دهد. فقر محصول نابرابری فرصت‌ها در جامعه است. فقر برآیند شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی است و همین شرایط اجازه رشد قابلیت‌های انسانی را ن داده است. یکی از استراتژی‌های مهم فقرزدایی بالا بردن میزان شنوایی حاکمیت و بالا بردن صدای فقرا است. چه ستمی بر آنها رفته است و در چه شرایطی زندگی می‌کنند. کسی که از آزادی سیاسی نیز محروم است از نظر فقر قابلیتی فقیر محسوب می‌شود. بنابراین راه اصولی فقرزدایی از شاهراه برابری فرصت‌ها می‌گذرد؛ برابری فرصت در عرصه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی.

*** عضو هیات علمی دانشگاه تهران**

هزیه‌یی به مساله فقرزدایی داده شده است که در قالب

سیاست‌های محرومیت‌زدایی در روستاها به آن پرداخته شده است و این مساله به لحاظ حجم اقدامات انجام شده و خدمات رسانی‌هایی مانند آب، برق و بهداشت، ارزشمند است. همچنین کشادسوزی – رها کرده و به سالمندان کم‌درآمد نیز انجام شده است اما با وجود همه این اقدامات، مهاجرت‌های از روستاها به شهر همچنان با شدت ادامه دارد که نشانه کاستی‌های حاصل از آن سیاست‌ها و عدم موفقیت آنها است. مهمترین عامل عدم موفقیت و نتیجه‌بخشی کم، عدم توجه به فقرا و ظرفیت‌های بالقوه و توانمندسازی آنها در جهت سیاست‌های فقرزداییی است. بخشی از این مساله به

سیاست‌های اجرا شده ناکوتن، برمی‌گردد. در کشورهای در حال توسعه که شهرها، برخوردار از امکانات و روستاها عموماً فاقد زیرساخت‌های لازم برای سرمایه‌گذاری‌اند، سرمایه‌گذار در شهرها، حاضر به سرمایه‌گذاری می‌شود. لذا شهرهای بزرگ با وجود نیروگاه‌های بزرگ برق، شبکه ارتباطات و زیرساخت‌های لازم، جاذبه‌های بیشتری را برای سرمایه‌گذاری دارند، در حالی که جتی شهرهای درجه دوم نیز از پذیرش این سرمایه‌ها محروم خواهند ماند زیرا از آموزش، بهداشت و حمل و نقل مناسب به حد اکتفا برخوردار نبوده و این مساله بر حضور نیروی انسانی که به عنوان عامل تعیین‌کننده روند توسعه در مناطق محروم تاثیر می‌گذارد، موثر خواهد بود.

بنابراین فقدان زیرساخت‌ها، باعث می‌شود که نه تنها بخش خصوصی بلکه حتی دولت نیز حضور موثری در جهت سرمایه‌گذاری در مناطق محروم نداشته باشد زیرا حداقل امکانات مورد نیاز زندگی در آنها وجود اما متاسفانه فرصت کافی برای استقرار این سیاست‌ها پدید نیامد. متاسفانه آنچه امروزه در جامعه به منظور کاستن از فقر مورد توجه قرار می‌گیرد، صدقه و پرداخت‌های انتقالی است. در صورتی‌که ناکارایی این نظریه مدت زیادی است که مشخص شده است. به عنوان مثال طرح اکرام به افراد بالای ۶۰ سال در روستاها، می‌توانست به گونه‌یی طراحی و برنامه‌ریزی شود که خود فقرا به شکل فعال در فرآیند فقرزدایی، شرکت داده شوند چرا که در حال حاضر برخی از افراد بالای ۶۰ سال در روستاها قادر به انجام کار و فعالیت هستند. پس دولت‌ها باید با در اختیار قرار دادن ابزار تولید به این افراد کمک کنند تا ظرفیت‌های تولیدی خود را بالا ببرند. امروزه مهمترین راهکار فقرزدایی در دنیا توانمندسازی است. عدم توجه به نقش نیروی انسانی و فقرا، منجر به فاصله‌شهر و روستا و یکدیگر شده است و در ساخت فرهنگی، سیاسی و اجتماعی جوامع ریشه دوانده است.

متاسفانه آنچه امروزه در جامعه به منظور کاستن از فقر مورد توجه قرار می‌گیرد، صدقه و پرداخت‌های انتقالی است. در صورتی‌که ناکارایی این نظریه مدت زیادی است که مشخص شده است. به عنوان مثال طرح اکرام به افراد بالای ۶۰ سال در روستاها، می‌توانست به گونه‌یی طراحی و برنامه‌ریزی شود که خود فقرا به شکل فعال در فرآیند فقرزدایی، شرکت داده شوند چرا که در حال حاضر برخی از افراد بالای ۶۰ سال در روستاها قادر به انجام کار و فعالیت هستند. پس دولت‌ها باید با در اختیار قرار دادن ابزار تولید به این افراد کمک کنند تا ظرفیت‌های تولیدی خود را بالا ببرند. امروزه مهمترین راهکار فقرزدایی در دنیا توانمندسازی است. عدم توجه به نقش نیروی انسانی و فقرا، منجر به فاصله‌شهر و روستا و یکدیگر شده است و در ساخت فرهنگی، سیاسی و اجتماعی جوامع ریشه دوانده است.

*** عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا**

یادداشت

فقر؛ تهدید امنیت بین‌المللی در قرن ۲۱

محسن شریفی

در دهه‌های گذشته مفاهیمی چون دموکراسی و حقوق بشر در کانون توجه عمومی قرار داشت. اکنون باید مفهوم توسعه که فقر یکی از اصلی‌ترین ابعاد آن است را به این مفاهیم افزود و حتی در صدور این مفاهیم قرار داد. امروزه جوامع مختلف بیش از هر زمان دیگری به هم پیوند خورده‌اند. این جوامع با تهدیدهایی مواجه هستند که اتخاذ یک استراتژی فراگیر با کمک همه بازیگران بین‌المللی را می‌طلبد. فقر به عنوان یک تهدید اقتصادی و اجتماعی در زمره این تهدیدات است. فقر چالش عصر ما است به گونه‌یی که تقریباً نیمی از مردم جهان از آن رنج می‌برند. فقر به طور مستقیم و غیرمستقیم امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کند.

مفهوم فقر

واژه Pauvre یا Poverty به معنای فقر از ریشه لاتین Pauper می‌آید که با Paucus و یونانی Penes (فقیر) و Penia (فقر) قرابت دارد. فقر را در یونانی با واژه Aporia (راه به جایی نداشتن، مشکلی که فقیر با آن دست به گریبان است) تعریف می‌کنند. ریشه‌های یونانی به امر واقع مثبت برمی‌گردد (اگر چه هر دو دردآور)؛ یکی ریشه بیولوژیک یعنی گرسنگی و دیگری ماهیت روان‌شناختی آن است.

وقتی فقر از لحاظ مفهومی بررسی می‌شود مشخص می‌شود که پدیده‌یی با ابعاد اقتصادی و اجتماعی است. آنچه که بیشتر مدنظر ما قرار دارد و گزارش‌ها و اسناد بین‌المللی نیز به آن اشاره داشته‌اند بعد اقتصادی فقر است. در واقع ساده‌ترین و متداول‌ترین تعریف فقر هم همان تعریف اقتصادی آن است. با این تعریف نیز فقر به مطلق و نسبی تقسیم می‌شود.

فقر مطلق بر این اساس تعریف می‌شود که هر فرد حداقل نیازهای پایه‌یی برای معیشت دارد که عدم تأمین آنها وی را دچار مشکل می‌کند. به عبارت دیگر فقر، محرومیت عمیق از مواهب مادی است که راه توسعه متعارف فرد را تا آن درجه سد می‌کند که یکپارچگی شخص را به هم می‌ریزد. فقیر بودن از این نظر به معنای ناتوانی در تأمین نیازهای بیولوژیکی خود و خانواده از طریق منابع یا فعالیت خویش است. کسی که از فقر مطلق رنج می‌برد قادر به تأمین هزینه‌های اساسی ضرغیت انسانی زندگی نیست.

از طرف دیگر می‌توان به فقر با مفهومی مقایسه‌یی نگریست. به عبارت دیگر وضعیت فقر را نسبت به شرایط زندگی و کار سایر اعضای همان جامعه و در همان زمان می‌توان سنجید. فقر به این معنا نسبی است. بنابراین فقر نسبی دو عنصر مکانی و زمانی دارد. عنصر مکانی به این معنا که وضعیت فرد نسبت به استانداردهای زندگی در همان جامعه‌یی که در آن زندگی می‌کند سنجیده می‌شود و عنصر زمانی به این معنا است که وضعیت فرد نسبت به استانداردهای همان زمان زندگی او بررسی شود. فقر نسبی ماهیت مقایسه‌یی دارد و این معنا که جامعه دیگر متفاوت است و نمی‌توان به آن اتکا کرد. حتی در سطح یک کشور هم ممکن است شاهد تعداد زیادی خط فقر نسبی باشیم که در نتیجه آمار متفاوتی در اختیار برنامه‌ریزان و تحلیلگران قرار می‌گیرد. اما فقر مطلق چنین ضعیفی ندارد. بنابراین باید به مفهوم فقر مطلق که محاسبه آن ساده‌تر، یکسان‌تر و تا حدودی ثابت است، پرداخت. بیان شد که فقر مطلق به معنی عدم برخورداری از حداقل نیازهای اساسی زندگی است. برای تعیین میزان فقر در این معنا باید خط فقر مطلق را تعیین کرد که عبارت است از میزان درآمدی که شخص با کمتر از آن نمی‌تواند احتیاجات اصلی خود را تأمین کند. احتیاجات اصلی عبارتند از تغذیه، مسکن و بهداشت. بر این اساس در گزارش‌ها و اسناد سازمان ملل از دو خط فقر صحبت شده است: درآمد روزانه کمتر از یک دلار و درآمد روزانه کمتر از دو دلار.

در بیست و پنج سال گذشته شاهد بیشترین کاهش در فقر شدیدی که جهان تاکنون تجربه کرده، بوده‌ایم. صد‌ها میلیون نفر در سراسر جهان توانسته‌اند از فشارهای فقر شدید خلاص شوند. در همین حال چند کشور فقیرتر نیز، بحران‌های ویرانگر اقتصادی میلیون‌ها خانواده را دچار فقر کرده‌است. امروز بیش از یک میلیارد نفر یعنی یک نفر از هر ۶ نفر هنوز با کمتر از یک دلار در روز زندگی می‌کنند و سالانه ۱۱ میلیون کودک پیش از پنج سالگی می‌میرد و سه میلیون نفر بر اثر بیماری ایدز جان می‌دهند. از سال ۱۹۹۰ در حالی‌که درآمد سرانه کشورهای در حال توسعه به طور میانگین هر ساله سه درصد افزایش یافته است، در برخی مناطق شمار مردمی که در فقر به سر می‌برند تا بیش از ۱۰۰ میلیون نفر افزایش پیدا کرده‌است. حداقل در ۵۴ کشور متوسط درآمد سرانه در طول همین دوره زمانی، کاهش یافته است. فقر رو به تزاید با افزایش نابرابری در سطح جهان و نابرابری درآمدها در خیلی از کشورهای فقیر همراه شده است. برای مثال در بخش‌هایی از امریکای لاتین درآمد ۵ درصد ثروتمندترین طبقه جامعه ۳۰۰ برابر درآمد ۵ درصد فقیرترین اقشار جامعه است. پیشرفت در امر دستیابی به هدف کاهش فقر در سراسر جهان به شدت متفاوت بوده است. بیشترین پیشرفت‌ها در آسیا و به ویژه آسیای شرقی و آسیای جنوبی حاصل شده که فقط از سال ۱۹۹۰ بیش از ۲۰۰ میلیون نفر از گرداب فقر خلاص شده‌اند. درصد مردمی که در فقر شدید یعنی با درآمد کمتر از یک دلار در روز زندگی می‌کنند در منطقه جنوب صحرای آفریقا از ۴۴/۶ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۴۶/۴ درصد در سال ۲۰۰۱ افزایش یافته است. این منطقه فقیرترین منطقه است. بهترین وضعیت در آسیای شرقی دیده می‌شود که این میزان از ۳۳ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۱۶/۶ درصد در سال ۲۰۰۱ رسیده است که در واقع به هدف توسعه هزاره یعنی نصف میزان رسیده است.

منبع: فصلنامه راهبرد

عدم توازن آمایشی و نابرابری‌های منطقه‌یی عمیق سبب شدت گرفتن فقر و نابرابری شده است